

støttelse af denne eller anden Bestaaffenhed. — Hvad dernæst Forslaget under Nr. 12 angaar, da maa det glæde mig, og jeg antager ogsaa andre ærede Medlemmer af Thinget, som have talt om dette Punkt ved Finantslovens 1ste Behandling, og det er ganske vist, som den ærede Ordfører bemærkede, noget meget Uødsvanligt at se fra det samlede Udvalgs Side en Konto foreslaaet saa betydelig forhøjet, uagtet der hidtil ikke engang er brugt Halvdelen af, hvad der tidligere er bevilget. Jeg ønsker med Hensyn til denne Materie i det Hele taget at sige et Par Ord til, hvad den ærede Minister bemærkede i det Foredrag, vi nys hørte. Den ærede Minister præciserede sit Standpunkt i Fisserisagen — om jeg opfattede ham rigtigt — paa den Maade, at han saade, at, hvad vi trænge til, er for det Første en Forbedring af Fisseriloven, det er Lovregler, det kommer an paa, saaledes udtrykke den ærede Minister sig. Dernæst sagde han: For det Andet et sagtyndigt Tilsyn og som Nr. 3 som et lille plus til det sagtyndige Tilsyn en tyndig Veiledning derunder. Jeg kan ikke være enig med den ærede Minister i, at det er disse Ting, og at det navnlig er de to første Ting, som det kommer an paa med Hensyn til vor Fisserisag. For nærmere at tydeliggjøre, hvad jeg mener, skal jeg tillade mig at fremdrage nogle, jeg kan kalde dem statistiske Exempler fra den allersidste Tid. Jeg læser saaledes under den 19de April dette Aar en Notits i et Blad, taget fra „Horsens Folkeblad“, jeg veed ikke af hvilken Dato, men sikkert fra nogle Dage forinden, om Fisseriet i Horsens Fjord, at det ved faste Bundgarn havde givet et særlig godt Udbytte i den April Maaned, som vi nu ere gaaede ud af. Det hedder der, „at af Lork og Silb er der draget betydelige Masser op af Vandet“, men at Priserne som Følge deraf ere blevene meget trykkede der paa Bladjen, og at, hvad man savner i høi Grad, er Konserveringsanstalter, saa at der kunde opnaas en tilsvarende Indtægt af den store Fiskemængde, som paa eengang kan indfinde sig. Det hedder i den Avis, som jeg har omtalt, men som jeg, som sagt ikke selv har læst, hvorfors jeg kun kjender Artiklen fra dens Gjengivelse i et andet Blad, „at nu ser man endog det Særst, at gode Fisk fastes i Vandet igjen“. Det er dog meget sørgeligt, at man maa faste store Fisk i Vandet igjen, blot fordi der kommer saa mange af dem. Min ærede Nabo — jeg ser, at han ikke er tilstede i

Diebliffet — sagde mig for et Diebliff siden, at i hans Egn, Egnen imellem Aalborg og Hjørring, forsynes man nu for Tiden med friske Silb fra Horsens, og at de uagtet den lange Transport dog kun koste 1 Kr. pr. D. Der nævnes fremdeles i denne Notits fra den nævnte Dato i April, at man haabede i Horsens paa et gunstigt Silbefiskeri i Mai, og jeg ser af en senere Notits, som er tagen fra „Horsens Avis“, men som jeg har læst i et andet Provindsblad, at disse Forhaabninger ikke ere blevene skuffede. Det hedder i denne Notits, at det i Horsens „ikke er ualmindeligt i denne Tid, at Silbeaadene hjemføre 200 D. hver“, og der tilføjes, „at forleden Dag havde 11 Vaade en Fangst af ca. 2000 D. Silb“. Jeg skal i denne Forbindelse tillade mig at anføre en anden Efterretning, som jeg ligeledes har fundet i den allersidste Tid angaaende Fisseriet i Kallundborg. Det hedder i denne Notits, som jeg heller ikke har fra det Blad, hvori den har staaet, men som forøvrigt er tagen fra Byens Avis — Navnet kjender jeg ikke nærmere — „at Silbefiskeriet i Kallundborg Fjord i de sidste Dage har været saa ualmindelig righoldigt, at enkelte Bundgarn have havt fra 100—140 D. store og smukke Silb“, og der klages over, at som en Følge deraf er Prisen sunket betydelig, idet Salgsprisen er kommen ned til mellem 25 og 33 Ore pr. D. Ogsaa der ønsker man, at man forstod at nedlægge og konservere Fiskene saaledes, at man ikke behøvede at lade Prisen trykkes saa overordentlig paa Grund af de diebliffelige Afsetningsforhold, naar en saa stor Mængde Fisk fangedes, og det hedder endelig, at saavel Fisserne som Optjoberne klage meget over Savnet af en Fisserinspektør, som kunde vejlede dem og muligvis tilveiebringe en billigere og bedre Ordning i Forvendelsen af Fiskene. Jeg tror ikke, at det vil være muligt ved en Forbedring af Fisserilovgivningen at udrette Nogetsomhelst i den Retning, som man særlig ønsker, navnlig i Retning af Konserveringen af Fisk og deres rigtige Behandling i det Hele, for at faae den Indtægt ud, som den store Fangst maatte synes at love. Ad Lovgivningsveien vil man ikke kunne opnaa Noget paa dette Punkt, det maatte være noget ganske Andet, der skulde hjælpe her, nemlig en Veiledning til at behandle Fiskene paa en saadan Maade, at de bleve en Handelsvare af den Bestaaffenhed, at man fik den sande Verdi ud af sin Fangst. Hvad angaar det